

Granollers mostra una exposició sobre la història del videojoc

'Game over: Tres mestres del videojoc' es pot veure al Museu de Granollers

Granollers

EL 9 NOU

L'exposició *Game over: Tres mestres del videojoc* és totalment interactiva i té la voluntat de reunir pares i fills. Així la definia el seu comisari, Ricard Mas, en l'acte d'inauguració de la mostra, produïda per l'Obra Social Caixa Sabadell, dijous al vespre al Museu de Granollers. "És una mostra un xic nostàlgica, però feta amb un mètode científic i que ens permet assenyalar que els videojocs no només són cosa de nens", va afegir. Segons Mas, aquesta és la primera mostra científica sobre el videojoc que es fa a l'Estat espanyol, i que n'ensenya l'evolució d'entreteniment a art.

A través de jocs interactius, pantalles estàtiques, vídeos, documents i màquines, l'exposició segueix l'evolució del videojoc fins al segle XXI. La planta baixa del Museu està dedicada al cinema, la música i als jocs d'última generació.

La història del videojoc s'explica a través de tres mestres del videojoc, Shigeru Miyamoto, John D. Carmack II i Will Wright. "No han estat escollits de forma aleatòria. Són tres personatges que al llarg dels darrers 25 anys han assentat les bases generals del tema i l'han anat renovant contínuament", va comentar Ricard Mas.

Miyamoto (1952) és el creador de *Donkey Kong*, *Super Mario Bros* i *The legend of Zelda: Ocarina of*

time. És un dels pares del videojoc i està considerat el millor dissenyador mundial de jocs. Actualment és el director administratiu general de l'àrea d'entreteniment, anàlisi i desenvolupament de Nintendo.

John D. Carmack II, per la seva banda, va fundar Id Software l'any 1991, una empresa de desenvolupament de videojocs. És el creador dels primers jocs d'acció en primera persona i és autor de diverses tècniques algorísmiques per a gràfics d'ordinador. El tercer mestre, Will Wright, és cofundador de l'empresa de programari Maxis juntament amb Jezz Braunde, a més de dissenyador dels programes de simulació *Sim City*, *Sim Earth* i *Sim Ant*.

Bous i esquelles

Jordi Julià
Poeta

Fa poc va semblar que la teoria de la literatura (disciplina que em dona de menjar des de fa 12 anys) es posava de moda. No res, tot va ser un miratge produït pels mitjans de comunicació i la totpoderosa hipnosi de la televisió. Tzvetan Todorov, un dels més destacats pensadors i crítics literaris del segle XX, visitava Catalunya per presentar el seu darrer llibre, que acabava de traduir al català. Aquesta atenció no es devia pas al fet que aquesta és una terra d'acollida, sinó al títol provocatiu d'aquest assaig que va cridar l'atenció dels cercles periodístics (sempre oberts a l'es-càndol, perquè, desenganyem-nos, és el que malauradament ens acaba interessant a tots plegats). El títol en qüestió? *La literatura en perill* (Galàxia Gutenberg/Cercle de Lectors, 2007).

El teòric búlgar de naixement, i francès d'adopció, ens recorda que entre tots estem assassinant la literatura, i això vol dir destruir-nos nosaltres mateixos, i la nostra capacitat de pensament i de llibertat. Els textos literaris són les eines que fan possible conèixer des del lloc de l'altre, amplien la nostra imaginació, ens fan mantenir una actitud activa davant de la realitat, i aviat es convertiran en l'únic mitjà difusor d'idees contràries a la «ideologia dominant». Els culpables d'aquesta destrucció? La nova galàxia electrònica que ens envolta, a més de l'educació, la crítica i la pròpia literatura. Durant tota la nostra formació ens han ensenyat maneres d'analitzar un text, les parts d'una obra, qui l'havia escrit, per què, en quina època, i al final no quedava mai temps per llegir i explicar els textos.

Entre tots estem assassinant la literatura

A més, Todorov denuncia les modes d'escriptura que triomfen darrerament, i proposa «alliberar la literatura de la cotilla asfixiant en què se la tanca, feta de jocs formals, planys nihilistes i egocentrisme solipsista» d'autoficcions. Per contra, aquest crític reclama tornar a connectar el contingut de les obres literàries amb el món que ens envolta, i amb la naturalesa humana i, per sobre de tot, fomentar la lectura des dels estudis crítics, els diaris, i, especialment, les aules. Jo, com que no vull perdre bous i esquelles, que diu la frase feta, he escrit la carta als Reis i he demanat que a la meua fillola de 12 anys li portin la novel·la de Philip Caveney, *Sebastian Darke. Príncep dels bufons* (Bromera, 2007). Com que sé que s'ha portat bé, i que se la llegirà, només desitjo que li agradi.

Art contemporani, a Martorelles

EL 9 NOU

La Mostra d'Art Contemporani de Martorelles, *M'Art*, presenta l'obra de diversos artistes a la masia Can Carrancà fins al 13 de gener. Els artistes participants són Josep

Marín, Mercè Ortega, Ann Estany, Josep Llonch, Sandra Sinués, Jordi Camrubí, Neus Cobas, M. Fernanda Arévalo, Mia Llietere, Edu Comelles i Carla Ariza, Anna Santolària, Xènia Sendra, Laura Martín, Sergi Portela, Lluís Estopiñán, Anna Comadran i alumnes de Batxillerat Artístic de l'IES Celestí Bellera.